

РЕШЕНИЕ

№ 446

гр. Пловдив, 15.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 2-РИ ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Нестор Сп. Спасов

Членове: Емилия Ат. Брусева
Меденка М. Недкова

при участието на секретаря Красимира Хр. Несторова Кутрянска като разгледа докладваното от Емилия Ат. Брусева Въззивно търговско дело № 20235001000468 по описа за 2023 година

Производство по чл.258 и сл.от ГПК.

Постъпила е въззивна жалба вх. №** от ***г. от „Б.т.“ ООД, ЕИК***, със седалище и адрес на управление: ***, представлявано от А.П.Г. - чрез пълномощника на дружеството адв. И. М. против решение №*/07.04.2023г., постановено по т.д. №*22/2022г. по описа на Окръжен съд – Пловдив, с което са отхвърлени предявените от „Б. т.“ ООД, ЕИК*** искове за признаване на установено в отношенията между „К.Б.**“ ЕАД, /с предишно наименование „Р.Б.“ ЕАД/, ЕИК *** и „В.Т.К.“ ООД, ЕИК ***, че не съществува вземане в полза на банката по заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 от ГПК от 21.05.2012 г. и изпълнителен лист, издаден на същата дата по гр.д. № 18 609/2012 г. по описа на Районен съд - София, за сумата от 35 000 евро - незаплатена главница по договор за банков кредит от *** г., изменен и допълнен с анекс **, анекс**, анекс**, анекс**, анекс**, анекс**,

анекс** ведно със законната лихва за периода от 12.04.2012 г. до изплащане на вземането, редовна лихва в размер от 3758,56 евро за периода от 27.12.2010г. до 25.03.2012 г.; наказателна лихва в размер от 1497,64 евро за периода от 27.12.2010 г. до 11.04.2012 г.; държавна такса за удостоверение от ЦРОЗ, дължима и неплатена от 07.03.2011 г.; 110 лв. - държавна такса доплащане за издаване на удостоверение от ЦРОЗ и 1 577,59 лв. - разноски по делото, за принудителното събиране на които е образувано изп. дело № ** г. по описа на ЧСИ Г.Г., рег.№**, район на действие ОС – Сливен и с което е осъдено „Б. т.“ ООД, ЕИК*** да заплати на „К.Б.**“ ЕАД, /с предишно наименование „Р.Б.“ ЕАД/, ЕИК *** сумата 600 лева - разноски по делото.

Жалбоподателят моли съда да отмени обжалваното решение и да постанови друго, с което да признае за установено несъществуване вземания на банката по отношение на длъжника в изпълнителното производство „В.Т.К.“ ООД.

Счита, че независимо от обстоятелството, че се касае за съдебно признато вземане в отношенията между Банката и длъжника, силата на присъдено нещо не се простира и спрямо него като ищец – присъединен кредитор в изпълнителното производство, тъй като не е участвал като страна в процеса по съдебното му установяване. Посочва, че оспореното вземане по изпълнителен лист, издаден на 21.05.2012 г. по гр.д. № 18609/2012 г. по описа на Районен съд – София е било погасено чрез плащане на сумата 47 837.43 евро от длъжника, осъществено на 30.12.2009г. Счита това обстоятелство за установено по делото както чрез издаденото от Банката извлечение от сметка - Отчет №** г., така и от приетото пред първоинстанционния съд заключение на вещото лице по съдебно-счетоводната експертиза. В последното експертът дава отговор, че към посочената дата не е имало друго вземане с настъпил падеж. Тези обстоятелства, както и изводите на вещото лице за редовно водено счетоводство на длъжника „В.Т.К.“ ООД и липса на съгласие от негова страна за обслужване на кредитни задължения на трети лица със средства на дружеството, според жалбоподателя, водят до извод за основателност на предявения отрицателен установителен иск.

Твърди необоснованост на съдебния акт, тъй като не е взето предвид заключението на допуснатата съдебно-счетоводна експертиза. Възразява срещу направените изводи и неправилното приложение на материалния

закон.

Въззиваемата страна „В.Т.К.“ ООД – гр.П., ул."М.Б." №* - чрез своя пълномощник адв. Г. К. изразява становище за основателност на въззивната жалба на „Б.т.“ ЕООД. Поддържа твърдение, че вземането – предмет на установителния иск, предявен от присъединения в изпълнителното производство кредитор, не съществува. Намира решението за недопустимо, тъй като по предявените от „Б.т.“ ЕООД искове е следвало да бъдат конституирани като ответници физическите лица Ж.П.Г. и Р.Р.Т.Г., които се явяват ипотекарни длъжници, ипотекирали свои недвижими имоти за обезпечение на дълга на „В.Т.К.“ ООД. Моли обжалваното решение да се обезсили и делото да се върне за ново разглеждане от Окръжен съд - Пловдив.

Въззиваемата страна „О.***“ АД – като правопреемник на „К.Б.***“ ЕАД, /с предишно наименование „Р.Б.“ ЕАД/, ЕИК *** със седалище и адрес на управление: *** – чрез пълномощника главен юрисконсулт К. Н. изразява становище за неоснователност на въззивната жалба на „Б.т.“ ЕООД. Поддържа твърдение, че липсва погасяване на вземането на Банката – предмет на установителния иск, а отразяването на такова в счетоводството на ответника „В.Т.К.“ ООД счита, че не доказва погасяването предвид липсата на първичен документ – доказателство за плащане. Претендира потвърждаване на обжалваното решение и присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът разгледа становищата и възраженията на страните, събраните по делото доказателства и намери за установено следното:

По въпроса за валидността и допустимостта на обжалваното решение съобразно разпоредбата на чл. 269, изр.1 от ГПК:

Едно решение е невалидно (нищожно), когато не е постановено от надлежен орган или е постановено от ненадлежен състав, т.е. от лице, което няма качество на съдия или от едноличен вместо троен състав и т.н. Нищожно е и решение, което не подписано, не е постановено в предвидената от закона писмена форма или когато решението е постановено от съда извън пределите на неговата компетентност, т.е. срещу лица неподчинени на правораздавателната власт на българските съдилища.

В случая нито една от тези предпоставки не са налице и за нищожност

на същото не може да се говори.

По отношение на недопустимостта – по аргумент от разпоредбата на чл. 270, ал. 3 от ГПК недопустимост е налице, когато е извършено произнасяне въпреки липсата на право на иск, има произнасяне по един непредявен иск или нередовна искова молба, която въпреки дадените от въззивния съд възможности не е поправена. Налице е недопустимост и ако спорът е разгледан от некомпетентен съд. Следователно налице е недопустимост във всички случаи, когато е постановен съдебен акт, въпреки липсата на предпоставки за разрешаване на спора по същество.

В случая се твърди недопустимост на обжалвания акт, доколкото не са конституирани и съответно – взели участие задължителни страни физическите лица Ж.П.Г. и Р.Р.Т.Г., за които сочи, че са ипотекарни длъжници, ипотекирали свои недвижими имоти за обезпечение на дълга на „В.Т.К.“ ООД.

Предявеният иск е с правно основание чл.464 ал.1 от ГПК, с който възникател оспорва вземането на друг кредитор като по делото задължително участва и длъжника като ответник. Ако се установи, че трети лица са обезпечили оспореното с предявения иск вземане на кредитора със свое имущество, те също би следвало да участват в процеса като ответници. В това именно производство със сила на пресъдено нещо би се установило съществуването, респ. несъществуването на обезпеченото вземане, поради което лицата, предоставили това обезпечение следва да участват по делото, наред с главния длъжник. Това би било приложимо само ако се касае за оспорване на вземане, което е обезпечено с ипотека, докато и доколкото съществува ипотечно право на кредитора с оспореното вземане. Ако той има право да се удовлетвори от обезпеченото имущество, съществува правен интерес и ипотекарните длъжници да участват като ответници в процеса по оспорване на вземането, за чисто изпълнение е учредена ипотека.

Видно от нотариален акт за учредяване на договорна ипотека върху недвижими имоти №*, том *, рег. №**, дело №**г., сключен на ** Ж.П.Г. – лично като физическо лице – ипотекарен длъжник и като управител на „В.Т.К.“ ООД /кредитополучател/ и „М.“ ООД /кредитополучател/ и съпругата му Р.Р.Т.-Г. страните констатира, че „Р.Б.“ ЕАД е предоставила на „В.Т.К.“ ООД кредитите по три договора – по договор за револвиращ банков

кредит от 06.06.2005г. в размер на 100 000 евро, по договор за банков кредит от ***г. в размер на 90 000 евро и по договор за банков кредит от 24.08.2006г. в размер на 70 000 евро, а на „М.“ ООД – по договор за револвиращ банков кредит в размер на 70 000 евро. За обезпечаване на която и да е част от отпуснатите кредити на тези две дружества Ж.П.Г. и Р.Р.Т.Г. учредяват в полза на „Р.Б.“ ЕАД ипотека върху недвижими имоти в режим на съпружеска имуществена общност: апартамент №* със застроена площ от 151.16 кв.м. на седми и осми жил. етаж от сграда с адрес: гр.С. ул."Р.и." №*, гараж №* с площ от 22.39 кв.м., находящ се в сутерена на сградата с адрес: гр.С, ул."Р.и." №*, апартамент №*6 със застроена площ от 177.35 кв.м. на пети етаж в сграда с адрес: гр.С., ул."С." №*, подземен гараж №* от 22.11 кв.м. в сграда с адрес: гр.С., ул."С." №* и подземен гараж №* от 25 кв.м. в сграда с адрес: гр.С., ул."С." №*.

Оспореното с предявления по настоящото дело иск вземане е по договор за банков кредит от *** г., изменен и допълнен с анекс № ** г., анекс № ** г., анекс № ** г., анекс № ** г., анекс № ** г. Това е единият от изброените в нотариалния акт договори, вземанията на Банката по които са обезпечени чрез ипотека върху недвижими имоти в режим на съпружеска имуществена общност на Ж.П.Г. и Р.Р.Т.Г.. Кредитите са обезпечени и чрез ипотeki на имоти на дружествата кредитополучатели /нотариални актове и молби за подновяване на вписвания на стр. 126-135 от делото на ОС/. Те не касаят участието в процеса на ипотекарните длъжници – физически лица.

По отношение на ипотеките в полза на Банката недвижими имоти в режим на съпружеска имуществена общност: апартамент №** със застроена площ от 151.16 кв.м. на седми и осми жил. етаж от сграда с адрес: гр.С. ул."Р.и." №*, гараж №* с площ от 22.39 кв.м., находящ се в сутерена на сградата с адрес: гр.С, ул."Р.и." №* е налице вписано в Служба по вписвания нотариално заверено на 29.05.2009г. съгласие на кредитора „Р.Б.“ ЕАД за заличаване на вписаната договорна ипотека. Това се установява от представеното съгласие вх. №***г. /стр.266 от делото на ОС/.

По отношение на ипотеките в полза на Банката недвижими имоти в режим на съпружеска имуществена общност: апартамент №* със застроена площ от 177.35 кв.м. на ** етаж в сграда с адрес: гр.С., ул."С." №*, подземен гараж №* от 22.11 кв.м. в сграда с адрес: гр.С., ул."С." №* и подземен гараж

№* от 25 кв.м. в сграда с адрес: гр.С., ул."С." №* е проведено принудително изпълнение по изпълнително дело №**г. по описа на ЧСИ С.Я. и след извършена публична продажба същите са възложени на купувач, т.е. обезпечението е реализирано /съобщения от ЧСИ – стр.268 и стр.269 от делото на ОС/.

Следователно към датата на предявяване на настоящия иск – 04.03.2022г. – физическите лица Ж.П.Г. и Р.Р.Т.Г. нямат качеството на ипотекарни длъжници за вземането на Банката по договор за банков кредит от *** г., изменен и допълнен с анекс № ** г., анекс № ** г., анекс № ** г., анекс № ** г., анекс №**г., анекс № ** г. Ипотекираните имоти или са продадени в рамките на принудителното изпълнение, или по отношение на тях е вписано съгласие за заличаване на ипотеката. Затова и липсва основание и правен интерес Ж.П.Г. и Р.Р.Т.Г. да участват като ответници в процеса по оспорване на вземането на Банката.

С оглед на изложеното не се установява нито нередовност на исковата молба, нито недопустимост на обжалваното решение.

Този извод - съобразно нормата на чл. 271 от ГПК - налага съставът на ПАС да реши пренесения пред него спор по същество, като потвърди или измени изцяло или отчасти решението в обжалваната му част, при която преценка с оглед текста на чл.269, изр. 2 от ГПК е ограничен от изложеното в жалбата.

Предявени са отрицателни установителни искове с правно основание чл. 464 от ГПК. Ищецът „Б. т.“ ООД, явяващ се присъединен взискател по изпълнително дело №*** – твърди, че не съществува вземане на кредитора „О.**“ АД – като правопреемник на „К.Б.**“ ЕАД, /с предишно наименование „Р.Б.“ ЕАД/ към длъжника в изпълнението - „В.Т.К.“ ООД, за което са издадени Заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 от ГПК от 21.05.2012 г. и изпълнителен лист от 21.05.2012г. по гр.д. № 18 609/2012 г. по описа на Районен съд - София, за сумата от 35 000 евро - незаплатена главница по договор за банков кредит от *** г., изменен и допълнен с анекс **, анекс**, анекс**, анекс**, анекс**, анекс** ведно със законната лихва за периода от 12.04.2012 г. до изплащане на вземането, редовна лихва в размер от 3758,56 евро за периода 27.12.2010 г. до 25.03.2012 г.; наказателна лихва в размер от 1497,64 евро за периода от

27.12.2010 г. до 11.04.2012 г.; държавна такса за удостоверение от ЦРОЗ, дължима и неплатена от 07.03.2011 г.; 110 лв. - държавна такса доплащане за издаване на удостоверение от ЦРОЗ и 1 577,59 лв. - разноси по делото. Твърди се, че това вземане е погасено от длъжника чрез плащане, извършено на 30.12.2009г., на която дата по сметка на Банката е преведена сумата 47 837.43 евро. Посочва се, че от страна на ответната банка е издадено извлечение от сметка – отчет от посочената дата за внесената сума от длъжника. Твърди се, че основание за внасянето и е сключения Анекс №**г., по който страните са установили наличие на неплатен остатък по кредита в размер на 41 875 евро. Твърди се, че Банката не е използвала сумата за погасяване на задължението по договор за банков кредит от *** г., нито по друго договорно правоотношение между страните. С оглед отправено в тази връзка изявление на длъжника до Банката от 03.02.2022г. за прихващане на цялата сума по договор за банков кредит от *** г. с постъпилата на 30.12.2009г. сума, ищецът счита, че не съществува непогасено вземане на Банката, за събиране на което са издадени Заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 от ГПК от 21.05.2012 г. и изпълнителен лист от 21.05.2012г. по гр.д. № 18 609/2012 г. по описа на Районен съд – София.

Ответникът „О.**“ АД – като правопреемник на „К.Б.**“ ЕАД, /с предишно наименование „Р.Б.“ ЕАД/ изразява становище за неоснователност на предявените иски. Посочва, че сумата 47 837.43 евро, постъпила на 30.12.2009г., е преведена от длъжника – кредитополучател „В.Т.К.“ ООД по няколко различни договора за кредит, сключени между страните, по които към посочената дата на превода е било допуснато просрочие и във връзка с което са сключени и анексите като само един определен остатък от сумата е върнат неизползван по сметка на кредитополучателя. Твърди, че в отношенията между нея и кредитополучателя оспореното от присъединения вискател вземане е съдебно признато и установено с влязло в сила решение.

Ответникът „В.Т.К.“ ООД – гр. Пловдив пред първоинстанционния съд не е изразил становище с отговор на исквата молба, но понастоящем счита за основателна въззивната жалба на „Б.т.“ ЕООД като поддържа твърдение, че вземането – предмет на установителния иск, предявен от присъединения в изпълнителното производство кредитор, не съществува.

Видно от представените Решение №***г. по т.д. №489/2018г. по описа на ОС – Пловдив, въззивно Решение №260132/07.05.2021г. по в.т.д. №78/2021г. по описа на ПАС и Определение №50519/12.10.2022г. по т.д. №2427/2021г. по описа на ВКС, с което не е допуснато касационно обжалване на въззивното решение – налице е влязло в сила решение, с което по предявените от Банката против „В.Т.К.“ ООД искове с правно основание чл.422 от ГПК е признато за установено съществуване на вземания на Банката против „В.Т.К.“ ООД, за които са издадени 3 апоед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 от ГПК от 21.05.2012 г. и изпълнителен лист от 21.05.2012г. по гр.д. № 18 609/2012 г. по описа на Районен съд – София. Няма никакви доказателства по настоящото дело в подкрепа на твърдението на ищеца, че се касае за привидност на процеса по установителния иск. Напротив – той е иницииран с оглед подадено от длъжника възражение по чл.415 от ГПК за недължимост на сумата, според изложеното в мотивите на цитираните съдебни актове оспорено е било всяко от твърденията на банката в исковата молба, събрани са множество доказателства, по инициатива на длъжника е проведен и въззивен, и касационен контрол.

Независимо от горното, тъй като по отношение на присъединения възискател решението по установителния иск не се ползва със сила на пресъдено нещо, следва да бъдат обсъдени събраните по настоящото дело доказателства относно оспорените като несъществуващи вземания.

Не се спори относно следните обстоятелства: наличието на валидно договорно правоотношение между „Р.Б.“ ЕАД и „В.Т.К.“ ООД, произтичащо от сключени договор за банков кредит от *** г., изменен и допълнен с анекс №**г., анекс № **г., анекс № ** г., анекс № ** г., анекс № ** г. и анекс № *** г.

Не се спори, и че на 30.12.2009 г. от страна на длъжника „В.Т.К.“ ООД по сметка в Банката е преведена сумата 47 837.43 евро, като определен остатък от сумата е върнат по сметка на ответното дружество. Безспорно е и качеството на ищеца на присъединен възискател по изпълнително дело **г.

Проведено е и заповедно производство по ч.гр. д. № 18609/2012 г. по описа на Районен съд - София, инициирано от Банката, по което е издадена Заповед за изпълнение и изпълнителен лист, като „В.Т.К.“ ООД е осъдено да

заплати в полза на „К.Б.***“ ЕАД, /с предишно наименование „Р.Б.“ ЕАД/ за сумата от 35 000 евро - незаплатена главница по договор за банков кредит от ***г., изменен и допълнен с анекс **, анекс**, анекс**, анекс**, анекс**, анекс** ведно със законната лихва за периода от 12.04.2012 г. до изплащане на вземането, редовна лихва в размер от 3758,56 евро за периода от 27.12.2010г. до 25.03.2012 г.; наказателна лихва в размер от 1497,64 евро за периода от 27.12.2010 г. до 11.04.2012 г.; такси и разноси, описани в изпълнителния лист.

Видно от заключението на вещото лице В.А. по допусната съдебно – счетоводна експертиза по счетоводните регистри на Банката към 12.04.2012г. /датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение и изпълнителен лист/ общата сума на дълга по кредита е 41 136.95 лева, от които 35 000 евро - незаплатена главница, 3758,56 евро – просрочени договорни лихви от 27.12.2010г. до 25.03.2012г., 1497.64 лева – лихви за забава, начислени за периода 27.12.2010г. – 11.04.2012г., такси и разноси. Последната дата, на която е постъпило плащане е 25.01.2011г. Тогава по разплащателната сметка на дружеството - длъжник е постъпил превод на сумата 2 807.55 евро. По процесния договор за банков кредит от ***г. и анексите към него с част от постъпилата сума е погасена частично задължение за лихва в размер на 317.33 евро. С останалата сума са погасени задължения по други договори за кредит на същото дружество.

От представените по делото договори и анекси се установява, че „В.Т.К.“ ООД е кредитополучател по четири договора за кредит, сключени с ответната Банка – от 16.04.2003г. за 300 000 евро, от 06.06.2005г. – за 100 000 евро, от ***г. – за 90 000 евро, от 24.08.2006г. – за 70 000 евро. На 25.04.2005г. е сключен договор за револвиращ банков кредит с „М.“ ООД, а на 23.06.2010г. – договор за овърдрафт с „Ф.“ ООД. Касае се за свързани с длъжника лица, както от гледна точка на собствеността на капитала, така и от гледна точка на управлението. Ж.Г. е управител и на тези дружества, по част от кредитите е и солидарен съдлъжник, а цитираните по-горе вещни обезпечения са гарантирали вземанията на Б. и от „М.“ ООД.

По процесния договор за кредит сумата в размер на 90 000 евро е усвоена от длъжника като счетоводните данни във връзка с усвояването и при него, и при Б. съвпадат. По счетоводни данни на „В.Т.К.“ ООД на 30.12.2009г.

от сметката на ответника – длъжник са прехвърлени по разчетна сметка „Други кредитори“ с партида „Р.“ 47 372.43 евро. В счетоводството на длъжника не може да бъде установено какви точно задължения, по кое конкретно от кредитните му отношения с Б. и в какъв размер задължение е погасено. По счетоводните регистри на Б. със сумата 47 372.43 евро са погасени следните задължения с настъпил падеж: 35 017.68 евро- по три договора за кредит на „В.Т.К.“ ООД и 5 697.30 евро – по договора за кредит със свързаното лице „М.“ ООД. След погашенията остатъкът в размер на 6 657.45 евро е прехвърлен обратно от разчетната сметка на Банката по сметка на „В.Т.К.“ ООД. По процесния договор за кредит от ***г. от сумата 47 372.43 евро са погасени задължения в размер на 3 003.72 евро.

Към 01.03.2012г., когато е изготвено писмо за обявяване на кредита за предсрочно изискуем, от страна на длъжника са просрочени 15 вноски по главницата от декември 2010г. до февруари 2012г. включително в общ размер 9 375 евро. След последното плащане от 25.01.2011г., когато е погасена 317.33 евро просрочена редовна лихва, други погасявания чрез преводи от длъжника „В.Т.К.“ ООД не са извършвани.

В резултат на образуваното изпълнително производство и предприетото принудително изпълнение след разпределение на ЧСИ С.Я. с вальор от 04.04.2014г. частично са погасени лихви в размер на 4 779.56 евро и съдебни разноски в размер на 1 577.59 лева.

С оглед на изложеното не може да бъде направен извод, че вземанията на Б. по договор за банков кредит от ***г., изменен и допълнен с анекс **, анекс**, анекс**, анекс**, анекс** сключени с „В.Т.К.“ ООД, са погасени чрез плащане, осъществено на 30.12.2009г. Не е налице такова погасяване и в по-късен момент. Счетоводното отразяване на такова само при ответника – длъжник, без никакви доказателства за действително осъществено плащане, няма обвързваща доказателствена стойност.

От страна на присъединения вискател в изпълнителното производство се твърди погасяване на задължението чрез плащане, каквото не се установява. Затова и правилно първоинстанционният съд е достигнал до извода за неоснователност на предявените икове.

Предявените от „Б. т.“ ООД отрицателни установителни икове за признаване на установено в отношенията между „О.**“ АД – като

правоприемник на „К.Б.**“ ЕАД, /с предишно наименование „Р.Б.“ ЕАД/, ЕИК *** със седалище и адрес на управление: ***, че не съществува вземане в полза на банката по заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 от ГПК от 21.05.2012 г. и изпълнителен лист, издаден на същата дата по гр.д. № 18 609/2012 г. по описа на Районен съд - София, за сумата от 35 000 евро - незаплатена главница по договор за банков кредит от *** г., изменен и допълнен с анекс **, анекс**, анекс**, анекс**, анекс**, анекс** ведно със законната лихва за периода от 12.04.2012 г. до изплащане на вземането, редовна лихва в размер от 3758,56 евро за периода от 27.12.2010г. до 25.03.2012 г.; наказателна лихва в размер от 1497,64 евро за периода от 27.12.2010 г. до 11.04.2012 г.; държавна такса за удостоверение от ЦРОЗ, дължима и неплатена от 07.03.2011 г.; 110 лв. - държавна такса доплащане за издаване на удостоверение от ЦРОЗ и 1 577,59 лв. - разноси по делото, за принудителното събиране на които е образувано изп. дело № 1434/2021 г. по описа на ЧСИ Г.Г., рег.№**, район на действие ОС – Сливен , се явяват неоснователни и като такива следва да бъдат отхвърлени.

До същите правни изводи е достигнал и първоинстанционният съд, поради което постановеното от него решение като правилно и законосъобразно следва да се потвърди.

На основание чл.78 ал.3 от ГПК следва „Б.т.“ ООД, ЕИК***, със седалище и адрес на управление: ***, представлявано от А.П.Г. да бъде осъдено да заплати на „О.**“ АД – като правоприемник на „К.Б.**“ ЕАД, /с предишно наименование „Р.Б.“ ЕАД/, ЕИК *** със седалище и адрес на управление: *** сумата 450 лева – разноси пред въззивния съд за юрисконсултско възнаграждение.

Мотивиран от гореизложеното, Съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение №137/07.04.2023г., постановено по т.д.

№122/2022г. по описа на Окръжен съд – Пловдив, с което са отхвърлени предявените от „Б. т.“ ООД, ЕИК***, със седалище и адрес на управление: *** искове за признаване на установено в отношенията между „О.***“ АД – като правопреемник на „К.Б.***“ ЕАД, /с предишно наименование „Р.Б.“ ЕАД/, ЕИК *** със седалище и адрес на управление: *** и „В.Т.К.“ ООД, ЕИК ***, че не съществува вземане в полза на банката по заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 от ГПК от 21.05.2012 г. и изпълнителен лист, издаден на същата дата по гр.д. № 18 609/2012 г. по описа на Районен съд - София, за сумата от 35 000 евро - незаплатена главница по договор за банков кредит от *** г., изменен и допълнен с анекс **, анекс**, анекс**, анекс**, анекс**, анекс** ведно със законната лихва за периода от 12.04.2012 г. до изплащане на вземането, редовна лихва в размер от 3758,56 евро за периода от 27.12.2010г. до 25.03.2012 г.; наказателна лихва в размер от 1497,64 евро за периода от 27.12.2010 г. до 11.04.2012 г.; държавна такса за удостоверение от ЦРОЗ, дължима и неплатена от 07.03.2011 г.; 110 лв. - държавна такса доплащане за издаване на удостоверение от ЦРОЗ и 1 577,59 лв. - разноски по делото, за принудителното събиране на които е образувано изп. дело № *** г. по описа на ЧСИ Г.Г., рег.№**, район на действие ОС – Сливен и с което е осъдено „Б. т.“ ООД, ЕИК*** да заплати на „О.***“ АД – като правопреемник на „К.Б.***“ ЕАД, /с предишно наименование „Р.Б.“ ЕАД/, ЕИК *** със седалище и адрес на управление: *** сумата 600 лева - разноски по делото.

ОСЪЖДА „Б. т.“ ООД, ЕИК***, със седалище и адрес на управление: ***, представлявано от А.П.Г. да заплати на „О.***“ АД – като правопреемник на „К.Б.***“ ЕАД, /с предишно наименование „Р.Б.“ ЕАД/, ЕИК *** със седалище и адрес на управление: *** сумата 450 лева – разноски пред въззивния съд за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВКС в едномесечен срок от съобщаването му на страните при наличие на предпоставките по чл.280 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____